

w wocžimaj katasche, a jich stara stólniza (schpatuischi wos so ji wjazy dobra dosz nesdasche. Teho dla pocza s daloka wotym rycžecz, a dokelž Michal kručje neprajesche: „Waczerka, s teho nicžo nebudže!“ dha sašy a sašy na nowy wos spominasche, hačž dha naposledku doby. Wón podobny wos kupi, kajkiž scholtowy bjesche.

Naschej mandželskej mjejeschtaj jenicžkeho syna, kotryž Pjetr riekasche. Michalowy nan bje Pjetr riekal, a Pjetrowy nan Michal. Kaž daloko wón wedzische, bjeschtej to w jich swójbí pschezo meni starscheju synow bytoj. Kóždy syn swojeho prienjorodženeho po nani pomenowa. — Wo Pjetri jenož to prajimy, so bjesche dospołne snamjo swojeho nana. Wón bje wotrostł w bobabojasnoszi, lubowasche swojeju starscheju, bjesche sprawnny dzjelac a kruty hólz. Nasch stary so mało nesmjekotasche, hdyž možesche powedacž, so je jeho Pjetr bes wojakimi fšhidlak (Flügelmann) byl, a so je posledne ljetu službu podwyschka sastupowal, runjež nočžysche wojak wostacž.